

като чловѣкъ, и кога самъ себе-се сво-
 бволно не презира: но когато мысли че
 е Богъ знае какво нищо, а не каквотое
 самъ посеби, когато мысли за другите
 че сѣ като мравки предъ очите му, и
 ще да ся пукни отъ гордость, тогава си
 изгубова чествѣта и важностьта отъ че-
 ловѣците, и дава причина, да го прези-
 рать. Затова мой любезный, сѣкогашъ
 имай на уматъ си, че чловѣците, кои-
 то ти е Божіята судба подчинила сѣ тѣ-
 кива, какъвто си и ты, на ся обхождай
 съ тѣхъ благосклоно и снисходително. Си-
 ромахъ, който ся честно влада мѣкаръ да
 е съ зѣкъринны дрехи, треба да му воз-
 давашъ оная иста чествѣ, която воз-
 давашъ и на онія, които сѣ съ златны дре-
 хи облечены: защо нищо не е предъ Бо-
 га толкова неправедно, колкото, когато-
 ся явно презира сиромасхатъ, защото е
 сиромасхъ. На смиренныатъ и добронра-
 вныатъ чловѣкъ сѣкой воздава чествѣ, а
 горделивыатъ сѣкой презира. Обаче ты
 бѣди подобенъ на ружѣтъ (триндафилъ)
 която съ сладкѣта си миризмѣ привлечи
 сѣкокого, за да ѣ помириши, — а не на
 горделивыатъ божуръ, който ся превоз-
 носи съ прелестнѣта си боя, ала го сѣ-